

Většina pacientů byla milá a vděčná za cokoliv, říká o své praxi v Etiopii Adéla Kubečková z FZS

2.7.2026 - Lucie Kotasová | Západočeská univerzita v Plzni

Pro některé je naše realita jen nesplnitelným snem. Přizpůsobit se takovému prostředí a dokázat v něm co nejlépe pomáhat potřebným, není vůbec jednoduché. Na vlastní kůži si to vyzkoušela studentka FZS ZČU. Svou odbornou praxi v Africe líčí jako lekci empatie a pokory i tvrdou školu adaptability.

Na Fakultě zdravotnických studií Západočeské univerzity v Plzni právě dokončila třetí ročník studia v programu Všeobecné ošetrovatelství. Letos v letním semestru vyrazila na praktickou stáž do Afriky. Domluvila se s univerzitou v etiopské Jimmě a pod záštitou programu INTER ZČU strávila čtyři týdny v tamní fakultní nemocnici. Své zážitky a zkušenosti popsala studentka Adéla Kubečková v rozhovoru pro INFO.zcu.

Proč jste si pro svou odbornou praxi vybrala právě Etiopii?

Když jsem si vybírala místo pro praxi, chtěla jsem vystoupit ze známého prostředí a získat zkušenost v odlišném kulturním i zdravotnickém kontextu. Etiopie pro mě představovala významnou profesní i osobní výzvu a zároveň příležitost ověřit si, jak dokážu reagovat v podmínkách odlišných od českého zdravotnictví.

A jaké byly Vaše pocity, když jste poprvé vstoupila do zdravotnického zařízení v Jimmě?

Po příjezdu jsem prožívala velmi intenzivní emoce. Byla jsem překvapena rozsahem rozdílů, zejména v oblasti materiálního vybavení a celkových podmínek poskytování péče.

V jakém typu zařízení jste konkrétně pracovala?

Bylo to něco jako fakultní nemocnice, poskytovali tam základní i akutní péči. Provoz toho zařízení byl ale hodně náročný, měli tam vysoké množství pacientů a omezené personální zajištění.

V čem se podle Vás nejvíce liší nemocnice a zdravotnická péče v Česku a Etiopii?

Nejvýraznější rozdíly jsem vnímala zejména v dostupnosti zdravotnických prostředků a v organizaci péče. V Etiopii je zajímavá aktivní role rodiny pacienta, která se přímo podílí na péči. Často bylo běžné, že na pokoji pobývalo více členů rodiny, někdy téměř celá rodina. Velmi silně jsem vnímala také realitu financování zdravotní péče. Mnoho pacientů si muselo péči hradit přímo, případně byla podmíněna předchozí úhradou základních výkonů či materiálu. Pro mnoho z nich to představovalo zásadní bariéru, často si nemohli dovolit ani nezbytnou léčbu. Setkávala jsem se se situacemi, kdy byla péče z finančních důvodů odkládána nebo nebyla poskytnuta vůbec. Tato zkušenost pro mě byla velmi náročná, hodně jsem si uvědomila význam systému veřejného zdravotního pojištění.

Jak na vás brali pacienti v Jimmě?

Bála jsem se negativních reakcí, měla jsem jinou barvu pleti, nemluvila jsem jejich řečí a celkově vybočovala z jakéhosi normálu. Překvapivě byla ale většina pacientů velice milá a celkově vděčná za cokoliv, i za základní ošetrovatelskou péči. Pamatuji si jednu postarší ženu, která na mě něco křičela. Myslela jsem, že mi dává najevo, ať jdu pryč. Od překladatele jsem ale zjistila, že mi říká, že jsem

velice hezká. Byla to drobnost, ale uklidnilo mě to a musela jsem se usmát. Ta žena mi úsměv hned vrátila a v tu chvíli jsem cítila jakési přijetí. Většina těch, kteří vyhledají péči v nemocnici v Jimmě, ji už dávno potřebovali, přicházejí ale až v poslední možnou chvíli. Nejsou totiž zvyklí chodit do zdravotnických zařízení a často na to nemají ani peníze. Jejich poděkování pak bylo většinou slovní nebo nějakým gestem. Občas nabízeli i jídlo, ale kvůli jejich hygienickým standardům jsem musela odmítnout.

Zmínila jste jazykovou bariéru. Byl to při Vaší praxi velký problém?

Jazyková bariéra představovala jednu z hlavních překážek. Angličtina nebyla vždy dostačující, proto jsem si osvojila alespoň základní výrazy v místním jazyce a využívala jsem také neverbální komunikaci.

Co Vám odborná praxe v Etiopii přinesla? Změnila nějak Váš pohled na české zdravotnictví?

Za klíčový přínos považuji rozvoj adaptability, trpělivosti a schopnosti pracovat v podmínkách nejistoty. Ta zkušenost u mě prohloubila schopnost empatie a uvědomila jsem si, jak velkou hodnotu má dostupná zdravotní péče. Významně to ovlivnilo můj pohled na české zdravotnictví. Už před odjezdem jsem ho vnímala jako kvalitní a dostupné, nicméně tato zkušenost mi to přesvědčení znovu potvrdila. Domnívám se, že by si hodnotu českého zdravotnictví měl uvědomit každý.

Plánujete se do podobných oblastí ve své budoucí profesní kariéře vrátit?

Ráda bych se do podobného prostředí vrátila. Chtěla bych se zapojit do aktivit zaměřených na poskytování zdravotnické pomoci v zahraničí, kde bych mohla své znalosti a dovednosti využít ve prospěch pacientů v podmínkách s omezeným přístupem ke zdravotní péči.

<https://info.zcu.cz/Vetsina-pacientu-byla-mila-a-vdecna-za-cokoliv--rika-o-sve-praxi-v-Etiopii-Adela-Ku-beckova-z-FZS/clanek.jsp?id=9488>